

MISNE NAKANE
RASPORED MISNIH NAKANA KROZ TJEDAN
Od 15. lipnja do 21. lipnja 2015.

Nadnevak	Dan	Vrijeme svete mise	Nakana
15.06.	Sv. Vid Ponedjeljak	07:30 19:00	+Marija i Stjepan Pranić - Dragutin Vranić
16.06.	Aurora, Zlatko Utorak	07:30 19:00	+ nema nakane -Roza Pešut
17.06.	Diogen, Inocent Srijeda	07:30 19:00	+nema mise - Ana Tomačić
18.06.	Marcel, Paula Četvrtak	07:30 19:00	+Ivica Nikolić -nema nakane
19.06.	Romuald, Gervazije Petak	07:30 19:00	+Ivan Obrovac - Zdenka i Eduard Kirš
20.06.	Margareta, Cvijeta Subota	07:30 11:00	+ nema nakane - krštenje: Matej Degač, Borko Dujmović
21.06.	Dvanaesta Nedjelja kroz godinu Nedjelja	09:00 10:30 19:00	+ Jakob Kuzman, Tereza i Marko Mandić - župna sveta misa - ob. Movre; Kata, Nada i ob. Pavlaković

NOVI CENTAR - KARLOVAC
<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>
TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ ŽUPE PRESVETOGA
SRCA ISUSOVA
JEDANAESTA NEDJELJA KROZ GODINU -
14.06.2015. - GODINA II., BR. 42

"Manje od svega sjemenja na zemlji postane veće od svega povrća"

Čitanje svetog Evanđelja po Marku

U ono vrijeme: Isus govoraše mnoštvu: »Kraljevstvo je Božje kao kad čovjek baci sjeme u zemlju. Spavao on ili bdio, noću i danju sjeme klija i raste - sam ne zna kako; zemlja sama od sebe donosi plod: najprije stabljiku, onda klas i napokon puno zrnja na klasu. A čim plod dopusti, brže se on laća srpa, jer eto žetve.« I govoraše im: »Kako da prispodobimo kraljevstvo nebesko ili u kojoj da ga prispodobi iznesemo? Kao kad se gorušičino zrno posije u zemlju. Manje od svega sjemenja na zemlji, jednoć posijano, naraste i postane veće od svega povrća pa potjera velike grane te se pod sjenom njegovom gnijezde ptice nebeske.« Mnogim takvim prispodobama navješćivaše im Riječ, kako već mogahu slušati. Bez prispodobe im ne govoraše, a nasamo bi svojim učenicima sve razjašnjavao.

Riječ Gospodnja. **(Mk 4, 26-34)**

Misli za današnje evanđelje

Vjera raste postupno

Prošlo je liturgijsko vazmeno vrijeme koje se sastoji od šest tjedana pripreme na Uskrs ili korizme, te na pedeset dana vazmene radosti, zaokružene svetkovinom Duha Svetoga i utemeljenja Kristove Crkve. Proslavimo i Sčetkovinu trojedinog Boga i svetkovinu Tijelova i sada nastavljamo svoj hod u vremenu kroz liturgijsku godinu sve do novoga došašća. Nastojat ćemo rasti u vjeri poput onog sitnog gorušičina zrna, o kojemu Isus danas govori, da bismo se razvili u veliko stablo. Bog djeluje i u sitnim, malim stvarima. On ne trpi oholosti, umišljenosti, lažnih veličina. Njega ne impresionira snaga cedrova libanonskih, kako reče prorok Ezekiel, već ono što je maleno, skromno i što izgleda gotovo već suho; tome Bog daje svoju snagu i obnavlja ga. Oni koji računaju s Bogom i njegovom snagom, a spremni su dati i svoj obol, koji pravedno i ispravno žive, bit će snažni kao cedar libanonski, kliče pripjevni psalam. . Takvi svjedoče o pravednosti i svetosti Božjoj na ovome svijetu. A na koncu nam se svima pojaviti pred sudištem onoga koji nam je pokazao kako se pravedno živi, pred sudom Kristovim, podsjeća nas veliki Pavao. Molimo Boga da zrno vjere trajno raste u nama, u našoj djeci, u našem narodu, u cijelome svijetu.

Pitanja za tiho razmišljanje:

1. Na krštenju gorušičino zrno vjere posijano je i u moj život, vjerujem li to?
2. Jeli moje stablo izraslo, jeli se još muči, daje li dobre plodove? Na ta pitanja odgovorimo svaki za sebe svojim životom.

SVETAC TJEDNA

Sveti Vid, mučenik (+304)

Sveti Vid spada među one svece koje puk veoma štuje, ali i one o kojima malo povijesno zajamčeno znamo. Doduše, i oko njega se ovila legenda, no kojoj povjesničari ne daju nikakvu povijesnu vrijednost. Za njegovu povijesnu opstojnost najsigurnije je jamstvo štovanje što se oko njegova lika rano razvilo. Kako svi životopisci spominju legendu, koja se uz njegov život i mučeništvo razvila, navest ću je i ja. Oko god. 600. u rimskoj pokrajini Lukaniji napisano je djelo Passio S. Viti (Mučeništvo sv. Vida). Prema tome spisu Vid se kao sin bogate ali još poganske obitelji rodio u današnjoj Mazara del Vallo, na jugozapadnoj obali otoka Sicilije. Kad mu je bilo tek 7 godina morao je zbog svoje vjere i pripadnosti Kristu, zajedno sa svojim odgojiteljem Modestom i hraniteljicom Krescencijom, pobjeći u daleku Lukaniju, budući da ga je njegov otac, po imenu Hylas, htio prisiliti na otpad od vjere.

Njegov je bijeg pao baš u doba velikog Dioklecijanova progonstva pa je Vid i u tuđini za svoju vjeru morao trpjeti. Uхваćen kao kršćanin, sa svojim je skrbnicima odveden u Rim. Tu je Vid učinio nekoliko čudesa, među njima i čudesno ozdravljenje careva sina, koji bijaše opsjednut. Unatoč tomu, bio je sa svojim pratiocima osuđen na smrt. Nakon uobičajenih mučenja bačen je u kotao vrelog ulja. No iz njega bi spašen od Anđela koji ga otprati u Lukaniju, gdje mladić umre. Prema predaji njegovo bi se mučeništvo zbilo na početku Dioklecijanova progonstva negdje oko g. 304. ili 305. O Vidovu mučeništvu postoje tri inačice koje još uvijek nisu dosta proučene. Vida ozbiljni povjesničari smatraju vjerodostojnim mučenicom i prema tome svecem, koji je doista postojao, iako je legenda o njegovu mučeništvu možda izmišljena. Njegovo je štovanje u Crkvi veoma staro, a raširilo se po cijeloj Europi. Već svršetkom V. stoljeća posvećeno mu je nekoliko samostana na Sardiniji i Siciliji, a spominje ih u svojim spisima papa Grgur Veliki. Svečev se blagdan spominje u Gelazijevu sakramentaru, svim povijesnim martirologijima, u takozvanom Napuljskom mramornom kalendaru, pa čak i u bizantskim sinasarima, što je znak da se njegovo štovanje proširilo i u istočnu Crkvu.

Prema jednoj donjonjemačkoj predaji, svečevo je tijelo g. 583. sa Sicilije preneseno u Italiju, odakle je g. 756. opat Fulrad od Saint-Denisa prenio u svoj pariški samostan. Godine 836. Vidove je relikvije opat Hilduin dao slavnome samostanu Korvey na rijeci Weseru. Taj samostan kasnije postade središtem štovanja sv. Vida. Sv. Vjenceslav, češki vojvoda, dobio je u Korveyu ruku sv. Vida i prenio je u Prag, sagrađivši njemu u čast crkvu. Na temeljima te crkve podići će se kasnije divna gotska katedrala, možda jedna od najljepših crkava katoličkoga svijeta. Već sam spomenuo da je sv. Vid veoma štovan svetac. To neka potvrde i ove brojke: oko 150 mjesta tvrdi da posjeduje dio relikvija sv. Vida, što je znak da se do toga sveca mnogo držalo. U srednjem vijeku bilo je oko 1300 mjesta u kojima se štovao sv. Vid kao zaštitnik, a to znači i s tolikim brojem crkava, kapela i oltara. On je uvršten i u slavnu skupinu takozvanih 14 zaštitnika u velikoj nevolji. Štoviše, među tim svecima nosi rekordan broj 34, tj. 34. patronata – bilo raznih životnih nezgoda u kojima ga ljudi zazivaju – bilo što ga pojedini staleži slave kao svoga zaštitnika. U Hrvatskoj ima 123 a u Sloveniji 76 crkava posvećenih Svetom Vidu. Sveti Vid je zaštitnik grada Rijeke, koji po njemu nosi srenjevjekovno ime Reka ili Rika Svetog Vida / Terra Fluminis Sancti Viti, Sankt Veit am Pflamb). Raširenost kulta Svetog vida na oko tisuću lokaliteta u srednjovjekovnoj Europi ukazuje na njegovu omiljenost u puku, koji ga svrstava u skupinu takozvanih četrnaest svetih pomoćnika.

Nabrojimo nešto od toga. Svetog Vida zazivaju u pomoć padavičari, histerici, opsjednuti. Njegova se zaštita moli za vrijeme grmljavine, nevremena, požara, neplodnosti i jalovosti, kad valja izvesti neke teške zadatke. Kao svoga zaštitnika slave ga apotekari, pivari, gostioničari, podrumari, kazandžije, vinogradari, glumci, gluhoonijemi. Ipak njegova primarna zaštita usmjerena je prema takozvanim demonskim bolestima, kao spomen na izlječenje careva sina. Tu su bolesti danas poznate kao epilepsija, histerija, opsesija, strah od vode (hidrofobija) i otrovnih pauka. Tu spada i nesanica. Preporučuju mu se i ljudi slabog sluha i vida.

Bog daje da raste

Sve što je veliko počinje neugledno.

Asfalt, kamen i beton, hladno, grubo i tvrdo nema konačno nikakve šanse pred snagom života. Kaplja dube kamen, a cvijet si kroz asfaltnu deku probija pu do svjetla. Samo jedno sjeme nade u Boga može u jednom jedinom satu razbiti višegodišnji oklop oko zdvojnoga srca.

Što će biti od tebe i kako - odlučuje se sada. Što valja promijeniti nabolje - mijenjaj sada. Ako ništa ne siješ - izrast će samo korov koji će te ugušiti.

Čovjek može napraviti kuću, napraviti raspoloženje, napraviti karijeru... No najvažnije stvari ne može napraviti: Iz malena sjemena biljku s lišćem, cvijećem i plodovima. I Bog daje da raste.

OBAVIJESTI

- U subotu 27. lipnja 2015. naša župa zajedno s karlovačkim dekanatom hodočasti u nacionalno svetište u Mariju Bisticu. Svi koji su zainteresirani mogu se prijaviti nakon svetih misa u sakristiju.
- Od 14. lipnja je upis svetih misa za srpanj, kolovoz i rujan mjesec. U srpnju i kolovozu, biti će samo jedna misa u dane kroz tjedan, a nedjeljom nema mise poldanice u 10:30, već samo u 9:00 i 19:00 sati.